

פרס

משהו נוצץ בממלכת דנמרק

האדריכל הדניישראלי אולריק פלסנר זכה ב"מדליית הנסן" לשנת 2011 - העיטור הלאומי הגבוה של דנמרק על הישגים בתחום הארכיטקטורה

(צילום: יח"צ)

בית דניאל בתכנונו של פלסנר

המעיד על שימושיו כמועדון לשייטים, ובין אם החצר היורדת אל המים בבית גבריאל. בפרויקטים רבים שיתף משרדו פעולה עם משרדי אדריכלים מובילים אחרים, ישראלים ובינלאומיים. ●

הסביבתי ההוליסטי - בין אם זו החצר רחבת הידיים והאכסדרות המקורות בבית הספר האמריקני, שהספרייה השוכנת במרכזו פתוחה לאור ולרוחות השמים; בין אם המראה האמפיבי של בית דניאל,

דניאל שעל גדות הירקון בתל-אביב ובית הספר האמריקני באבן יהודה. חתימת ידו ניכרת בבחירת החומרים, בצורניות המיוחדת, המתאימה הן לשימושי המבנים והן לפני השטח, בתכנון

האדריכל אולריק פלסנר (81), ישראלי ממוצא דני, זכה ב"מדליית הנסן" לשנת 2011 - העיטור הלאומי הגבוה של דנמרק, המוענק מאז 1830, על הישגים בתחום הארכיטקטורה. פלסנר גדל בדנמרק, למד אדריכלות באקדמיה המלכותית ובעקבות התעניינותו בבודהיזם הגיע לסרי-לנקה והקים שם בצעירותו משרד אדריכלות משגשג. הוא ביקר בישראל לראשונה בשנות ה-60, כאשר בא ללמוד כאן על הקמת מלון הילטון בתל-אביב, וכך פגש במי שהייתה לאשתו, פרופ' תמר ליבס, כיום ראש החוג לתקשורת באוניברסיטה העברית. השניים הקימו יחד משפחה בסרי-לנקה וחזרו לארץ ב-1972. פלסנר הצטיין מראשית דרכו בחשיבה סביבתית מתקדמת וב-1974 מונה על-ידי טדי קולק לאדריכל העיר ירושלים והיה אחראי על תכנון פרויקטים כגון גן בלומפילד, גן הפעמון ואולם הכדורסל במלחה. אם בצעירותו השפיע בעיקר על האדריכלות המודרנית בסרי-לנקה, הרי שבעשורים שחלפו מאז, עבד בעיקר באירופה ובישראל וזכה בפרסים רבים בארץ ובחו"ל. בין הפרויקטים הבולטים שלו מהשנים המאוחרות יותר: תכנון בית גבריאל שלגדת הכינרת, מועדון השיט והחתיירה בית

חגית פלג-רותם
hagitpr@globes.co.il

מקום 1

החיים הם פיקניק

האמן ויין הורס כותב על הקירות בבית העירייה ההיסטורי, בתערוכה חדשה של מגזין האמנות הכי קוסמופוליטי בתל-אביב

אנגלמן, האמנית טוני נבוק והאדריכל מאיר קורדנני, יצרו שיתוף פעולה מפתיע ומלא חיים עם איילת ביתן שלונסקי, המנהלת והאוצרת הראשית של בית העיר. "פיקניק" הוא מגזין

מזה כחצי שנה השתלטו על בית העיר, בניין העירייה ההיסטורי ברחוב ביאליק בתל-אביב, כוחות אמנותיים חתרניים, כמובן החיובי של המילה. אנשי מגזין פיקניק, חוקרת האמנות עדי

(צילום: תמר מצפי)

הורס על רקע עבודתו בבית העירייה הישן

לקרוא משהו, אבל עצם הידיעה שהשיר כתוב שם יוצרת נוכחות". מבחינתו, דימוי מנטלי של הסאונד טוב כמו הצלילים עצמם. ההזרה גדולה עוד יותר לנוכח מראה הכתב על הקיר. הוא כותב את האותיות במשיחת מכחול עדינה כמו מודט הרושם תפילה בסנסקריט, או שמא כמו תלמיד נזוף הכותב את אותה המילה אלף פעם. "אני אוהב את המצב הזה של כתיבה

הורס: "אני אוהב את המצב הזה של כתיבה אוטומטית. זה מאוד מרגיע ומשחרר את הראש. נכון שכאן אני צמוד לטקסט - אבל התוצאה היא יותר קליגרפית וחזותית מאשר מילולית".

אוטומטית, מדיטטיבית. זה מאוד מרגיע ומשחרר את הראש. נכון שכאן אני צמוד לטקסט - אבל התוצאה היא יותר קליגרפית וחזותית מאשר מילולית". לצד התערוכות המתחלפות במקום מוצגת תערוכת קבע של ההיסטוריה והתרבות של תל-אביב. 48 שעות ערוכות במצגות וסרטונים, רובם היסטוריים, ניתנות לצפייה באמצעות עמדות מסכים אישיות. בנוסף, כוללת התוכנית התרבותית של פיקניק מפגשי צהריים בימי שישי, הופעות אמנים וסדנאות. ●

אמנות בינלאומי היוצא לאור בתל-אביב. מדובר במוצר תקשורתי נטול טקסטים, שעורכיו מגדירים אותו "מדריך חזותי למציאות החדשה שלך". היציאה מבין דפי המגזין אל הבניין שמאכלס כעת תערוכות ואירועי תרבות אורבניים, הייתה תהליך כמעט מקרי. אנגלמן: "הגענו הנה כי חשבנו שזה מקום הולם. הבניין הזה ששופץ לתפארת (ע"י משרד האדריכלים אפרת קובלסקי, שאחראי גם לשיפוץ מוזיאון ישראל - ח.פ.ר) משך את ליבנו. הרגשנו שזה מקום שמתאים לרוח התל-אביבית שאנחנו מייצגים - עבודה עם חומרים זמינים, מאוד עירוניים, פופ. כך אנחנו עובדים בגיליונות של המגזין וכך גם בתערוכות". התערוכה הראשונה שלהם במקום הציגה כרזות מעבודות אמנות שפורסמו במגזין על 5 גיליונותיו עד כה. בתערוכה השתלבה בציור קיר עבודה גרפית גיאומטרית של המעצב חתן פרס ישראל דן ריזינגר. כעת, בין עמודי הבית ובין יריעות הצבע שמתח ריזינגר, הוזמן האמן הגרמני תושב אמסטרדם וילהארד איילרס (הידוע יותר בכינויו ויין הורס) להוסיף עבודה משלו. אליה תצטרף סדרת צילומים בשחור לבן, של נערים ונערות אמריקנים משנות ה-80, שצולמו על-ידי חברתם לכיתה בתיכון.

מודט הרושם תפילה

ויין הורס (30) הוא אמן גרפיטי, מאיר ויוצר וידאו ופרפורמנס. בעבודה שהוא מציג בבית העיר הוא בחר לרשום בכתב ידו שיר מתוך פס הקול של "דוקי 5". הורס: "רציתי להיצמד לאווירת סרטי הטרזש-בוקסינג, שמאוד מיצגת בעיניי את שנות ה-80", הוא מסביר את הבחירה. אולם העבודה עצמה אינה מסגירה את מקורה. "אני בספק אם משהו יוכל